

Pianomusik på Konstakademien

Program 2017/2018

Välkomna till Pianomusik på Konstakademien!

Föreningen Piano Visions bjuder nu in till sin fjärde säsong med pianoaftnar och masterclasses på Konstakademien med några av de mest välkända svenska pianistprofilerna såväl som unga utländska stjärnor. Tyngden ligger på den klassiska outtömliga pianorepertoaren och sträcker sig från barock till nykomponerat. Som avslutning låter vi klavikord och cembalo ta över salongen i en färgstark barockyra.

Ett av målen med pianoserien är att tillgodose det stora intresset för levande pianomusik för alla finmakare, men även att locka den musikintresserade breda Stockholmspubliken till en spännande musikföreställning genom att utveckla konsertrationen med hjälp av poesi, dans, ljus teknik, bildväggar och projektorer - men framför allt, pianospel i världsklass!

Masterclasses

I Piano Visions masterclass-serie möter vi konsertseriens pianister i en undervisningssituation tillsammans med pianostudenter. Masterclassen ägnas åt undervisning och samtal om bl a verken som spelas i konsertserien. Tack vare noter i storbilsformat på väggen och närhet till flyglar och pianister ges möjlighet att enkelt följa med i den musikaliska verkstaden. Se datum och tid på programbokens baksida.

Livestreaming & videoarkiv

Alla konserter direktsänds och i det nya videoarkivet finns mängder av klipp, fullständiga pianoaftnar och masterclasses från föregående säsonger av Pianomusik på Konstakademien. Arkivet är fritt tillgängligt för abonnenter och stödmedlemmar.

För unga

Pianomusik på Konstakademien erbjuder även workshops för pianospelande barn och unga.

Om pianoaftonen som konsertform

Några av seriens pianister berättar om sitt förhållande till pianospel och mötet med publiken:

Vi pianister talar ofta om klangfärg, vilket kanske kan verka lite paradoxalt med tanke på att vi spelar på ett mekaniskt instrument där den direkta kontakten med den klingande strängen, och därmed rent teoretiskt möjligheten att influera just klangfärg, är bruten. Men alla som hört en skicklig pianist spela på ett förstklassigt instrument vet att just pianot erbjuder oanade möjligheter till just klangfärgsvariation. Likt en kameleont kan pianot till och med ge illusionen av att för en stund klinga som ett annat instrument! Det är följaktligen knappast förvånande att pianot har inspirerat tonsättare till att åstadkomma några av sina mest raffinerade kompositioner under flera århundraden.

-- Martin Sturfält

Instrumentet piano är den musikaliska motsvarigheten till en kameleont. Beroende på vem som spelar och vilken musik som framförs kan pianot anta skepnaden av allt från en ensam röst som sjunger den enklaste melodin, till en symfoniorkester där pianisten åstadkommer något bortom gränsen för vad som borde vara fysiskt möjligt. Men även i ytterligheterna är en sak gemensam för alla pianoaftnar: pianistens totala konstnärliga frihet till priset av att helt utlämna sig själv.

-- Peter Friis Johansson

En av kvaliteterna med en pianoafton är just att en ensam människa delger sin djupt personliga uppfattning av verket, av vårt inre. Detta inre som, liksom den fysiska kroppen, behöver motion. Ju mer personlig, privat

man är desto fler när man kanske på ett djupare plan. På så sätt fyller pianoaftonen en viktig funktion. Den ensamme solisten, utan orkester eller andra instrument är som ett personligt möte. Vi har tillräckligt av musik som vill glädja och tillfredsställa "alla" på en gång. -- Hans Pålsson

För mig är essensen av musik känsloutbyte och brobyggande människor emellan. Inga kulturella eller språkliga barriärer står i vägen för de universella känslor som t.ex. en nocturne av Chopin väcker, var man än spelar den i världen. Pianot med sin oändliga repertoar och sina orkestrala möjligheter vad gäller klang och färger är för mig ett av de vackraste sätten att kommunicera i dagens hektiska samhälle.

-- Peter Jablonski

En pianoafton kan bli precis vad som helst. Repertoaren är överblickbar och möjligheterna att sätta ihop intressanta program enorma och det är extremt smidigt: pianon finns nästan överallt. Man kan komma en ensam person med tåget och ha allt man behöver i skallen.

-- Anna Christensson

Pianot ger mig oändliga uttrycksmöjligheter stilistiskt och formmässigt. Från det lilla salongsstycket till orkestrala klangfärger, stillsam poesi till färgsprakande virtuosa cirkusnummer. Konsertformen *en artist - ett instrument* skapar ett starkt fokus på berättelsen och jag tror att just ensamheten på scenen skapar en stark kommunikation med publiken.

-- Staffan Scheja

Per Tengstrand

Per Tengstrands Beethovenurval visar vilken enorm spännvidd det finns bland tonsättarens 32 pianosonater. "Appassionata", op 57, hör till pianots absoluta kärnrepertoar, och har präglat vår bild av Beethoven. Men också den helt annorlunda opus 78, en relativt okänd minisonat med ett lätt och ljusst anslag, var en av tonsättarens egna favoriter. Opus 31 nr 2, med sin mystiska inledning, stora drama och framåt driv, har varit särskilt lockande på grund av kopplingen till Shakespeares Stormen.

Beethovens sonat i d-moll opus 31 nr. 2 benämns ofta "The Tempest" efter Shakespeares pjäs om trollkarlen Prospero. Bakgrunden är en berättelse om Anton Schindler, vän och skreterare till Beethoven, som frågade tonsättaren hur man skulle tolka sonaten, och fick det kryptiska svaret: "Bara läs Shakespeares Stormen." Forskare ifrågasätter numera det mesta i denna historia, inklusive om Beethoven själv nånsin läst pjäsen i fråga, men det har inte hindrat framväxten av många detaljerade teorier om hur verken är relaterade. Hur som helst har sonaten en stormig och delvis spöklik karaktär som har varit lätt att associera till Shakespeare.

Första satsen börjar med ett svagt, långsamt brutet ackord som, trots att satsen sedan domineras av nervöst framåt drivande musik, genast uppfattas som ett bärande inslag i verket. Dessa mystiska arpeggion återkommer, blommar ut och transformeras på olika vis genom hela sonaten. En bit in i första satsen ger de upphov till egendomliga recitativ, som gör intryck av att komma ur en grotta, eller rentav från graven? - ett resultat av Beethovens instruktion att hålla ner pedalen längre än annars skulle vara brukligt. Kanske var det här August Strindberg tyckte sig höra anderöster, något som gav upphov både till vårt unika svenska namn på sonaten och till Strindbergs kammarspel Spöksonaten från 1907.

Sonaten opus 78 har onekligen hamnat i skuggan av sin föregångare "Appassionata", komponerad fyra år tidigare. Men Beethoven själv tycks ha värderat båda verken ungefär lika högt. I många avseenden är de varandras motsatser: "Till Thérèse" (tillägnad Beethovens vän och elev Thérèse von Brunswick) är kort, koncist och ljus och glad till karaktären. Vid första anblicken kan den verka väldigt anspråklös. Men medan Appassionatan i högre grad sammanfattar det som har varit, kan op 78 sägas peka framåt till Beethovens sena stil.

Det är det enda pianoverk Beethoven komponerade i den ovanliga tonarten Fiss-dur - så pass ovanlig att han till och med ibland skrev fel antal förtecken! Det har spekulerats i att valet av tonart kan ha haft pedagogiska orsaker, men också att musikens intima lyriska karaktär har en förebild i Bachs Preludium och Fuga i samma tonart i Das Wohltemperierte Klavier (bok 1).

Appassionatan (ett namn som sonaten fick långt senare, då förläggaren Cranz gav ut en version för fyra händer) komponerades 1804-05, mitt i en av Beethovens mest produktiva perioder. Ett par år tidigare hade han skrivit sitt berömda Heiligenstadt-testamente, där han bekänner sin dövhet och svär att ägna resten av sitt liv åt konsten, det enda som dittills hindrat honom från att begå självmord. Efter denna psykologiska

milstolpe blev hans musik alltmer djärv, kraftfull och experimentell. Exempel på andra verk från denna period är Eroica- och Ödessymfonierna, Kreutzer-sonaten och operan Fidelio.

Sonaten startar med en märklig och olycksbådande variant av den så kallade "Mannheim-raketen", en uppåtgående bruten treklang, som här tar avstamp i den lägsta tonen som fanns på Beethovens piano. Efter en drill introduceras det kända "ödestemat" som också genomsyrar femte symfonin. Satsen fortsätter med (till och med för Beethoven) extrema kontraster. Han fortsätter att använda klaviaturens ytterlägen och byter konstant, och ofta väldigt plötsligt, mellan pianissimo och fortissimo.

Andra satsen är liksom i Kreutzer-sonaten en vilsam, innerlig variationssats. Temat är extremt avskalat och består egentligen bara av en serie enkla ackord. När vi vaggats in ordentligt i denna behagliga stämning kastas vi över till finalen med hjälp av ett abrupt dim-ackord, envist upprepat under den halva sida som övergången pågår, först i pianissimo, sedan fortissimo, sedan i en rytmiskt hamrande fanfar, därefter i snabba melodiska fragment och slutligen i en kaskad av toner som leder in i sista satsens perpetuum mobile, som med Czernys ord illustrerar "havets vågor en stormig natt, medan ångestskrik hörs på avstånd".

Program:

Ludwig van Beethoven:

Sonat op 31 nr 2 "Spöksonaten"

1. Largo – Allegro, 2. Adagio, 3. Allegretto

Sonat op 78 "Till Thérèse"

1. Adagio cantabile — Allegro ma non troppo, 2. Allegro vivace

Sonat op 57 "Appassionata"

1. Allegro assai, 2. Andante con moto, 3. Allegro ma non troppo – Presto

Om Per

Per Tengstrand började spela piano redan vid 6 års ålder undervisad av sin mamma. Han har sedan studerat vid Musikhögskolan i Malmö med Hans Pålsson och Conservatoire de Paris med Dominique Merlet.

Per Tengstrand har ett imponerande crescendo på sina tävlingsmeriter- 1995 Long-Thibaud-tävlingens 4:e pris. 1996 Genève-tävlingens 2: pris. 1997 Cleveland International Piano Competition 1: pris.

Per Tengstrand har sitt hem i Princeton, New Jersey i USA med sin fru och samarbetspartner, pianisten Shan-shan Sun. Men kontakten med Sverige är mycket aktiv med engagemang som konstnärlig direktör för Helsingborg och Giresta Piano festivaler, samt Växjö Kammarmusikfestival. I New York City är Per konstnärlig ledare för New Nordic Music Festival på Scandinavia House.

Just nu är Per Tengstrand i full färd med att framföra och även spela in Beethovens samtliga sonater på olika platser i världen. Beethovens piano-konsert nr 5 är aktuell med New Jersey Philharmonic och Neeme Järvi som dirigent.

Gloria Campaner

Programpunkterna i Gloria Campaners pianoafton glider elegant in i varandra och skapar nya förbindelser mellan kända och okända verk. Respighis, Debussys och Beethovens nattliga klanger möter uttrycksfull värme och vibrerande extas hos Chopin och Scriabin, och i en avslutande del lyssnar vi till några av Rachmaninovs känslomässigt mest intensiva stycken. Två kortare pauser som åtskiljer programmets olika stämningar och teman ger utrymme för reflektion, och flera av verken kompletteras med videomaterial av konstnären Luca Scarzella.

Ottorino Respighi är framför allt känd för sina praktfulla symfoniska dikter Roms fontäner, Roms pinjer och Roms fester. Hans Nocturne för piano hör till en samling av sex salongsstycken, och är tydligt inspirerad av Debussy i sin skildring av nattens mystik och skönhet.

Debussys Clair de lune (Månken) ingår i samlingen Suite bergamasque. Styckets titel tydliggör Debussys koppling till den franska litterära symbolismen med diktaren Paul Verlaine i spetsen. Verlaines dikt med samma titel från 1869 beskriver själen som ett mystiskt månbelyst landskap med drömmande fåglar, extatiskt snyftande fontäner, och en procession av maskerade dansare och musikanter.

Att en av Beethovens mest berömda och älskade sonater också alltid har förknippats med månen beror på en essä från 1832 av musikkritikern Ludvig Rellstab, som liknade sonatens första sats vid månken över Lucernesjön. Mindre känt är att även för Beethovens elev Carl Czerny framkallade denna sats bilden av en nattlig scen, "där en klagande andöröst hörs på avstånd." Verkets mer formella titel är Sonata quasi una fantasia,

dvs "nästan en fantasi". I båda sonaterna i opus 27 undviker Beethoven traditionen att inleda med en allegrosats i sonatform, och lämnar dessutom instruktionen att satserna bör följa varandra attacca, det vill säga utan minsta paus. Månkenssonaten hör till den grupp populära sonater i moll-tonarter med otrolig dramatisk intensitet som vi förknippar så starkt med Beethoven. Den charmerande andra satsen kommer i sammanhanget som en enorm kontrast och lättnad - "en blomma mellan två avgrunder" (Liszt).

Vid sidan av Chopins berömda 24 preludier i alla tonarter finns ett senare preludium i cissmoll som publicerades separat (ibland därför listat som preludium nr 25). Det ger intryck av drömsk improvisation, och är fullt av uttrycksfulla och avancerade kromatiska modulationer, som Chopin var mycket nöjd med. Scriabin var en stor Chopinentusiast, och hans etyd op 2 no 1 innehåller liknande rika harmonier och känsla av improvisation, men melodiken kan kanske snarare få en att associera till Rachmaninov. Etyden, som skrevs när Scriabin var bara 15 år, var hans första stora framgång, och den kom-

pletteras här av ett av hans allra sista stycken för piano, Vers la flamme (Mot lågan). Scriabins kreativa fantasi rörde sig ofta kring elden som idé. Han var övertygad om konstens förmåga att genom intensiva klimaktiska upplevelser, "eldstormar", lyfta människor till ett högre medvetande, men också om att världen så småningom skulle gå under i ett hav av eld.

Rachmaninovs ciss-mollpreludium är ett av tonsättarens mest älskade stycken och har levtt sitt eget liv på konsertscenerna, men ursprungligen ingår det i samlingen Morceaux de Fantaisie, opus 3 (1892). Här får vi även höra den betydligt mer sällan spelade Elegin, som inleder samlingen.. De sex Moments Musicaux från 1896 kan sägas vara Rachmaninovs första mogna pianoverk. Här kommer hans unikt kompletta egenskaper som pianist till fullt uttryck, i en tät och rik polyfoni, mycket kromatik, stor expressivitet och förstås en imponerande virtuositet. Nr 3, Andante cantabile är ett slags meditativ sorgemarsch medan nr 4, Presto, är en typisk romantisk konsertetyd, en övning i uthållighet och precision men också en dramatisk, känslomässig urladdning.

Program:

Ottorino Respighi: Notturmo

Debussy: Clair de Lune

Beethoven: Sonat op 27 nr 2 "Månkenssonaten"

1. *Adagio sostenuto*, 2. *Allegretto*, 3. *Presto agitato*

Chopin: Preludium Ciss-dur op 45

Scriabin:

– Etyd op 2 nr 1

– Poeme op 72 "Vers la flamme"

Rachmaninov:

– Elegi op 3 nr 1

– Preludium op 3 nr 2

– Moments musicaux op 16 nr 3 & 4

Om Gloria

Gloria Campaner började spela piano vid fyra års ålder och gjorde sin orkester debut som 12-åring i hemstaden Venedig med Venedigs symfoniorkester. Efter det har hennes liv varit fyllt av musik och pianospel och hon är nu mitt i sin internationella karriär där hon snabbt gjort sig känd som en av de intressantaste pianisterna inom den moderna italienska pianotraditionen.

Hon har vunnit inte mindre än 40 internationella och nationella tävlingar för sitt eleganta och poetiska pianospel. Några exempel är "Paderewski International Piano Competition" (Los Angeles - 2010) "Prokofiev Special Award" 2009, "European Piano Competition - Vlado Perlemuter" (Le Havre - Frankrike 2009). Framgångarna i tävlingssammanhang resulterade i hennes första USA-turné och debut i Carnegie Hall 2010.

Gloria började sina akademiska musikstudier för Bruno Mezzena vid Music Academy of Pescara och fortsatte med kurser på bl.a. Mozarteum i Salzburg och Mannes College i New York. Sina senaste studier ägnade hon främst åt fördjupning i den ryska pianotraditionen med hjälp av lärare som Konstantin Bogino och Fany Solter. Idag har Gloria Campaner hela världen som spelplan både som solist och kammarmusiker. Hon är också känd för att våga tänja på gränser och skapa innovativa konsertproduktioner med dans och koreografi. På Konstakademien i november skapar hon sitt program i sällskap med Luca Scarzella, idag en av de mest eftersökta videokonstnärerna med installationer på många av världens stora operahus.

Mats Widlund

Första delen av Mats Widlunds pianoafton kombinerar Beethovens humor med Schuberts tragik. Beethoven komponerade sin sjätte sonat när han fortfarande var en ung man, känd som en osannolikt skicklig improvisatör och med hopp om framtiden. Schuberts sonat op 143 skrevs av en lika ung man, men under helt andra förhållanden, efter en svår sjukdomsperiod. I konsertens andra del hör vi svenske Mikael Edlunds Fantasia över en stad (1986), och avslutningsvis Stravinskys sprakande virtuosa arrangemang av tre satser från den egna baletten Petrusjka.

Beethovens tionde opus markerar en första tydlig vändpunkt i hans komponerande för piano, och början på en första fas av experimenterande med sonatens satsuppbyggnad. I de två första sonaterna i detta opus överger han modellen med fyra satser som han dittills använt. Sonaterna är betydligt kortare än de föregående och stilen något mer koncis, strömlinjeformad och i vissa avseenden mindre tekniskt krävande.

Även opus 10 bjuder förstås på en del besvärligheter, inte minst sista satsen i F-dur-sonaten, en blandning av Haydnsk lekfullhet och Bachsk kontrapunkt som samtidigt känns väldigt typisk den unge Beethoven. Även första satsens tema är mycket karaktäristiskt - en till synes spontan, komisk och gåtfull rytmisk gest mer än ett tema, en typ av material som nästan bara Beethoven skulle kunna tänkas vidareutveckla till en sonat. Den andra satsen kan ses som ett bevis på även den unge Beethovens räckvidd in i romantiken. Beethovens sonat skrevs samma år som Schubert föddes men denna sats skulle lätt kunna förväxlas med ett av den senares Moment Musicaux.

Schuberts sonat i a-moll D 784 komponerades

1823, men publicerades inte förrän 1839 (som op 143), elva år efter tonsättarens död. Den är iögonfallande tragisk, vilket har tolkats som en reaktion på en svår sjukdomsperiod. Hans syfilis gjorde att han under några månader blev sängliggande i sin fars hus, vilket oundvikligen ledde till tankar på döden. Sonatens första sats har en väldigt sparsmakad textur, med en öppningsfras i unisona oktaver som leder in i ett sorgemarschstema. Ett suckande motiv upprepas och varieras i snart sagt varje takt och ger intryck av en sorg som övergår i ilska och förtvivlan. Andra satsen är mera trösterik, medan sista satsen är en vild, demonisk historia där händerna imiterar varandras snabba, rastlösa trioler.

Mikael Edlunds "Fantasia över en stad" (1987) inleds med en konsertmässigt storslagen och glittrande öppningsgest, men tar fortsättningsvis ett tämligen oväntat förlopp. Frånvaron av den gängse sortens dramatiska utvecklingslinjer är påfallande och verket utmärks av perspektivförskjutningar och associationer av melodiska gester till samklang och klangfärg. Till grund för dess tre satser ligger "Örjanslåten" (som vid tolvslaget varje dag spelas på klockorna i Stock-

holms stadshus), inte som "tema" för variationer, men som ständigt närvarande klang. Denna markerar så att säga orten för tre vandringar i minnet genom en och samma imaginära stad. Klockorna, snön, vattnet och den märkliga stillheten kan förnimmas och är närvarande, till och med när den blandas med gatornas larm.

Baletten Petrusjka hade urpremiär på Ballets Russes i Paris 1913. Handlingen kretsar kring en dockteater på ett nöjesfält, och huvudpersonen Petrusjka är en av dockorna. Arrangemangemanget för piano av tre avsnitt ur baletten kom till tio år senare, och komponerades för Artur Rubinstein. Stravinsky lär ha varit angelägen att Rubinstein verkligen skulle ta till sig verket, och ansträngde sig för att göra det både tekniskt utmanande och musikaliskt tilltalande. Han betonade att det inte rörde sig om en transkription av orkestersatsen utan ett helt igenom pianistiskt verk. Rubinstein fick onekligen en utmaning - verkets tekniska svårigheter och rytmiska komplexitet ställer stora krav på pianisten - men han var uppenbarligen nöjd och spelade verket vid många tillfällen under sin långa karriär.

Program:

Beethoven: Sonat F-dur op 10 nr 2

1. Allegro, 2. Allegretto, 3. Presto

Schubert: Sonat a-moll op 143

1. Allegro giusto, 2 Andante, 3. Allegro vivace

Mikael Edlund: Fantasia över en stad

Stravinsky: Petrusjka

1. Rysk dans, 2. Hos Petrusjka, 3. Karnevalsfesten

Om Mats

Mats Widlund har framträtt som solist i flera europeiska länder, Japan, Ryssland och USA. Hans intresse för svensk musik har lett till inspelningar av Hilding Rosenbergs kompletta produktion för piano och Stenhammars pianokonsert nr 1 men också samarbeten med tonsättare som Mikael Edlund, Henrik Strindberg och Anders Eliasson. Han har också en stark förankring i den klassiska repertoaren och har till exempel framfört alla Mozarts pianosonater i Stockholms konserthus. Som solist med orkester i ett 40-tal verk har han framträtt med dirigenter som Tomas Dausgaard, Hans Graf, Gennadij Rozdestvenskij, Leif Segerstam, Leonard Slatkin och Bruno Weill.

Mats Widlund är mycket aktiv som kammarmusiker och har samarbetat med ett stort antal framstående musiker och sångare genom åren. Han är tillsammans med flöjtisten Tobias Carron konstnärlig ledare för Kammarmusikfestivalen i Sandviken sedan 1992. Han är också konstnärlig ledare för Trelleborgs Pianofestival sedan 2005 och Järfälla Kammarmusikförening sedan 2009. Hans lärare vid Musikhögskolan i Stockholm i solospel var Greta Erikson och i kammarmusik Gunnar Hallhagen. Mats debuterade med Radiosymfonikerna i Brahms andra pianokonsert 1982. Mats Widlund är sedan 2001 professor vid Kungliga Musikhögskolan/Edsbergs slott och är ofta internationellt anlitad som juryledamot och gästprofessor.

Zlata Chochieva

Chopin och Rachmaninov är de två tonsättare som förekommer flitigast i Zlata Chochievas redan imponerande diskografi. Här dyker Chopin upp endast indirekt, som upphovsman till temat för Rachmaninovs Variationer opus 22.

Programmet innehåller fler hybrider: Rachmaninovs bearbetning av Bachs Partita för violin i E-dur, och Liszts Grande Fantaisie de bravoure, inspirerad av stjärnviolinisten Paganini. Dessutom ett tidigt verk av Bach som föregriper hans berömda Goldbergvariationer, samt två av Schuberts poetiska Impromptus.

Bachs variationer i a-moll BWV 989 är ett relativt tidigt verk, troligen komponerat 1709. Det är intressant att konstatera att några av greppen från hans legendariska Goldbergvariationer, ett av hans sista och mest komplexa klaververk, redan återfinns här. Liksom i Goldberg är variationerna baserade på temats harmoniska ramverk snarare än på melodiken. Och även här sker en återgång till temat efter variationerna - visserligen är den avslutande satsen i BWV 989 officiellt en tionde variation, men den är till rytm och karaktär så lik den inledande arian att effekten påminner om Goldbergvariationerna.

Schuberts åtta Impromptus komponerades 1827. De fyra första hann publiceras året därpå som opus 90, medan resten kom i tryck först 1839, elva år efter Schuberts död, som opus 142. Det har spekulerats i om Schubert kan ha haft intentionen att skriva en sammanhängande sonat i f-moll. Både det första och sista stycket i den senare samlingen går i denna tonart, och nr 1 har en form som påminner om sonatformen. Nr 4 gör sig utmärkt som en final - det är ett av Schuberts mest virtuosa pianostycken. Mot

sonat-teorin talar bland annat att Schubert faktiskt tycks ha försett styckena med nummer fem till åtta, och alltså snarare betraktade dem som en fortsättning på raden av Impromptus.

1832 besökte Liszt en konsert med Niccolò Paganini, och efter att ha hört denne stjärnviolinist bestämde sig Liszt för att bli en lika stor virtuos på piano. Samma år komponerade han sin Grande Fantaisie de bravoure sur La clochette, baserad på sista satsen i Paganinis violinkonsert opus 7. Som så många andra av Liszts stycken genomgick fantasin senare en del omarbetningar. 1838 publicerades den som tredje stycket i en samling med Paganinietyder, som i sin tur genomgick en revision 1851. "La Campanella" har alltid varit den mest populära etyden i samlingen, men Zlata Chochieva har alltså valt att framföra den mer ovanliga, första versionen från 1832.

Bachs Partita nr 3 i E dur BWV 1006, en av hans sex sonater och partitor för soloviolin, har sex satser, av vilka Rachmaninov transkriberade nr 1, 3 och 6. Det handlar om ett arrangemang

snarare än en transkription - Rachmaninov tyckte förmodligen att det var en intressant övning att addera stämmor och harmonier till Bachs ensamma violin. Och i långa stycken har man som lyssnare känslan av att tilläggen är sådana som Bach själv kunde ha gjort om han själv transkriberat verket, något som han ju inte alls var främmande för. Men visst hörs också Rachmaninovs egen röst i de ibland lite oväntat rika klangerna: oktaverna, de breda vänsterhandsackorden m.m.

Variationerna över Chopins c-mollpreludium var Rachmaninovs första storskaliga verk för solopiano. Det är mycket innehållsrikt, med stor uppfinningsrikedom och variation i karaktär och uttryck. Sammanfattningsvis följer de första elva variationerna temat ganska nära, medan den tolfte avviker. Den börjar som en fuga och utvecklas till en improvisatorisk kadens. Variationer 13-18 har även de en friare form, och blir efter hand längre och mer komplexa. De avslutande variationerna 19-22 växer ihop till en virtuos och bländande final.

Program:

Bach: Aria variata alla maniera italiana, BWV 989

Schubert: Impromptus op 142 nr 1 & 4

Liszt: Grande Fantaisie de bravoure sur La clochette (efter Paganinis "La Campanella"), S 420

Bach/Rachmaninov: Svit ur Partita för violin:
Preludium, Gavotte, Gigue

Rachmaninov: Variationer över ett tema av Chopin

Om Zlata

Zlata Chochieva spelar regelbundet i världsberömda konsertsalar, bl.a. Herkulesaal (München), Concertgebouw (Amsterdam), Philharmonie de Paris, Tchaikovsky Concert hall (Moskva). Hon har tilldelats toppplaceringar i 14 internationella pianotävlingar, inklusive Shimanovsky Competition i Polen, Tivoli Piano Competition i Danmark, Mozartpriset på ARD Competition i Tyskland.

”Hon besitter en allomfattande teknik som ger en inre glöd till varje takt... Hennes poetiska och pianistiska kontroll kunde knappast nå högre”, skriver magasinet Gramophone om Zlata. Stephen Kovacevich kallar henne “en av de mest intressanta och ovanliga pianisterna idag. Jag skulle vara intresserad av att höra allt hon gör och det är sällsynt.”

Zlata blev tidigt upptäckt av Mikhail Pletnev som hon studerade för i två års tid och som har inspirerat och påverkat hennes spel väldigt mycket. Sedan fortsatte Zlata sina studier för Pavel Nersessian vid Moskva-konservatoriet. Sedan följde två års postgraduate studier för Jaques Rouvier vid Mozarteum i Salzburg där hon utsågs till hans assistent år 2013.

Sedan 2012 har hon gjort tre CD-skivor för Piano Classics. Hennes Chopin Complete Etudes (2014) och Complete Etudes-Tableaux av Rachmaninov (2015) nominerades till German Record Critics' Award (Preis der Deutschen Schallplattenkritik) och hennes inspelning med Chopinetyder ingår i Gramophones lista med 50 bästa Chopininspelningar.

Inese Klotina

Inese Klotina öppnar sin pianoafton med Schumanns "färgglada" albumblad op 99, en originell och rikhaltig samling som i sig rymmer två mindre samlingar, samt sex fristående stycken. Efter paus tar vi del av ett av Beethovens första försök att helt slå sig fri från den klassiska sonatformen, och Ture Rangströms Mälarlegender, inspirerade av Strindbergs midsommardikt Stadsresan. Slutligen gör sig atmosfären från början av första världskriget påmind i Medtners ensatsiga nionde sonat från 1914.

Program:

Schumann: Bunte Blätter op 99

Drei Stucklein: 1. Nicht schnell, mit Innigkeit, 2. Sehr rasch, 3. Frisch

Albumblätter: 1. Ziemlich langsam, 2. Schnell, 3. Ziemlich langsam, 4. Sehr langsam, 5. Langsam

Novelette (Lebhaft), Präludium (Energisch), Marsch (Sehr getragen), Abendmusik (Im Menuettempo), Scherzo (Lebhaft), Geschwindmarsch (Sehr markiert)

Beethoven: Sonat op 27 nr 1 Ess-dur "Quasi una fantasia"

Andante - Allegro, 2. Allegro molto e vivace, 3. Adagio con espressione, 4. Allegro vivace

Rangström: "Mälarlegender" – Tre musikaliska vinjetter till A. Strindbergs "Stadsresan"

1. Lento improvisato quasi Notturmo, 2. Vivo moderato maestoso e poco alla burla, 3. Andante molto lento di legenda

Medtner: Sonat a-moll op 30 "Krigssonaten"

Robert Schumanns "Bunte blätter" är kanske inte hans allra mest kända pianocykel, men det är en av de mest verkningfulla. Den består av stycken skrivna mellan 1836-1849 som samlades av hans fru Clara och publicerades först två år efter hans död. Vad styckena handlar om vet vi inte, ledtrådarna är få men när man hör musiken så slås man av de tvåra kasten mellan stämningsslagen och att den minsta miniatyr tycks kunna rymma en episk berättelse.

Kvällens Beethovensonat delar opusnummer med den betydligt mer kända "Månskenssonaten". Utöver opus numret har styckena en gemensam undertext, "Quasi una fantasia" (som en fantasi) men det är inte alls säkert att den kommer från Beethoven utan troligare att den lagts till av en förläggare. Oavsett det så ger undertexten en viss inblick i hur sonaterna bör ha

uppfattats av samtida musiker/lyssnare eftersom Beethoven överger de traditionella formerna till förmån för ett nytt slags musikaliskt berättande som är alldeles hans eget. I denna sonat går satserna i varandra till synes skarvlöst, det är första gången han gör så men blir långt ifrån sista.

Om man är väl bekant med August Strindbergs "Stadsresan" så kan det möjligen kännas lite bakvänt att spela **Ture Rangströms "Mälarlegender"** efter Beethoven, eftersom "Stadsresan" avslutas med att huvudpersonen som är klockare/skollärare/organist/pianovirtuos framför Beethovens "Appassionata". Men trots denna malör, får vi konstatera att Rangströms "vinjetter till Stadsresan" står alldeles utmärkt på egna ben utan Strindbergs text och att den hör till det bästa i svensk pianolyrik.

Nikolai Medtners krigssonat skrevs 1914 alldeles i början av första världskriget och är på många sätt en föregångare till de krigssonater/symfonier som skrevs av Dimitri Sjostakovitj och Sergei Prokofiev under andra världskriget. Musiken berättar om den masspsykos och mänskliga maktlöshet som uppstår i krig och hur urskillningslöst alla drabbas. Stämningen pendlar mellan akuta känslolägen och lyckas aldrig att samla sig till kontemplation. Därför blir det även så, att ju mer musiken strävar mot triumf desto starkare påminns vi om att världen har gått sönder.

-- Inese Klotina

Om Inese

Inese Klotina är född, uppvuxen och utbildad i Riga där hon vid 6 års ålder började sina pianostudier på den omtalade Emils Darzins Musikskola i Riga. Efter studier vid Jazeps Vitols Lettiska Musikakademi tilldelades hon ett stipendium för studier vid Guildhall School of Music & Drama med Joan Havill som lärare. Efter Londonstudier var det dags för Kungl. Musikhögskolan i Stockholm där hon med Staffan Schejas ledning avslutade sin studietid. Idag är Inese en svensk eftertraktad solist och kammarmusiker med många prestigefyllda internationella priser bakom sig. Tillsammans med sin man- tonsättaren Karl Nicklas Gustavsson, driver hon produktionsbolaget Iliad Kulturproduktion som hösten 2007 lanserade CD:n Nikolai Medtner Piano Works på skivmärket Iliad Records. Inese Klotina har uppmärksammats för sina lysande tolkningar av just den ryske kompositören Medtner, och nu på Konstakademien kommer några av Medtners mästerverk att möta musik av Schumann och Beethoven.

Bengt Forsberg

Bengt Forsberg belyser ständigt ovanliga verk av kända tonsättare såväl som oförtjänt åsidosatta verk av mindre kända kompositörer. Vi möter honom först i ett urval tjeckisk pianomusik. Här har Janáček hittills intagit en internationell särställning, men vi stiftar även bekantskap med namn som Novák och Kaprálová. Efter paus hör vi Paul Dukas monumentala pianosonat, ett verk som smälter samman influenser från Beethoven, Chopin, Franck och Liszt, och enligt Claude Debussy "äger en skönhet jämförbar med arkitekturens mest perfekta linjer".

Detta är ett program med musik om stolthet och motstånd. Första delen är ägnad tjeckisk/mährisk/slovakisk musik:

Vitezslava Kaprálova fick, som de flesta kvinnor som ville uttrycka sig konstnärligt, kämpa mot fördomar och nedlåtande omdömen. Men hon bars av en okuvlig livsvilja och gott självförtroende, uppmuntrad av sin lärare och nära vän, Bohuslav Martinu. De fyra Aprilpreludierna är uppkäftigt och positiv musik med melankoliska inslag. Kaprálova dog en för tidig död i tuberkulos 1940.

Leos Janáček var under hela sitt liv uppfylld av tankar på att hans hemland måtte frigöra sig från inflytande från omvärlden - främst Österrike och Tyskland - för att i stället bibehålla en stark nationell slavisk identitet. Hans musik är förankrad i hemlandets folkmusik, men även, med abrupta kast och oförtutsebara vändningar

i ett försök att återge rytmer från talspråket. "I dimman" är fyra mycket personliga återblickar på barn- och ungdomstiden sedd genom ett töcken; reminiscenser genom en dimma av minnen... Musiken är stundtals enkel, ibland brutal och fullständigt okonstlad. Man hör klockor och hymner i skymningen. Passionerade utbrott kontrasteras av milda, nästan sårbara partier.

Vitezslav Nováks Sonata Eroica kom till år 1900. Och precis som Janáček, men med ett mer traditionellt tonspråk, var han lidelsefullt intresserad av att upprätthålla den nationella särprägel. Sonaten, som är i två satser, kan sägas vara en hyllning till hjältar och personligheter som försvarat tjeckisk egenart genom tiderna. Detta betyder inte att musiken är alltigenom storvulen, tvärtom är den ofta ömsint och eftertänksam.

Program:

Kaprálová: April-preludier

1. *Allegro ma non troppo*, 2. *Andante*, 3. *Andante semplice*, 4. *Vivo*

Janáček: "I dimman"

1. *Andante*, 2. *Molto adagio*, 3. *Andantino*, 4. *Presto*

Novák: Sonat "Eroica"

1. *Allegro patetico*, 2. *Andante mesto - Allegro energico*

Dukas: Sonat i ess-moll

1. *Modérément vite - expressif et marqué*, 2. *Calme, un pue lent, très soutenu*, 3. *Vivement, avec légèreté*, 4. *Très lent*

Andra delen av programmet är ägnad fransk komposition:

Paul Dukas stora sonat (1899/1900) kom till i ett franskt musikliv, som å ena sidan kämpade för att frigöra sig från tyskt inflytande, men å andra sidan hyllade Beethoven som gudalikhande förebild för skapande av så kallad "absolut musik". Hans överväldigande bidrag till pianomusiken som uttryck upplevdes som ouppnåeligt. Varken Fauré, Saint-Saëns, Debussy eller Ravel skrev någon pianosonat. Dukas kunde således med tillfredsställelse notera att han var först men att han också, oundvikligen skulle komma att jämföras med Beethoven. Och visst finns det drag som påminner, främst om Hammarklaversonaten: dramatisk förstasats, utspunnen inätvänt långsam andrasats, demoniskt scherzo med fuga markerad misterioso i mittendelen, och en jublande final med recitativliknande introduktion.

-- Bengt Forsberg

Om Bengt

Bengt Forsberg intar något av en särställning i svenskt musikliv. Han är en mycket uppskattad och flitigt engagerad kammarmusiker och bland hans regelbundna samarbetspartners finns t ex mezzosopranen Anne Sofie von Otter, cellisten Mats Lidström och violinisten Nils-Erik Sparf, med vilka han också har spelat in ett stort antal CD-utgåvor. Tillsammans med von Otter konserterar han regelbundet runt om i världen och flera av deras inspelningar har belönats med prestigefyllda priser. Han engageras dessutom ofta som solist och har framträtt med såväl samtliga större svenska symfoniorkestrar som ett flertal utländska. Forsbergs repertoar är osedvanligt bred och han drar inte sällan fram bortglömda verk i ramplyuset – ovanliga verk av kända tonsättare såväl som oförtjänt åsidosatta verk av mindre kända eller udda kompositörer. Han är även konstnärlig ledare för kammarmusiken i Allhelgonakyrkan i Stockholm, där många av landets främsta musiker regelbundet framträder.

Mayumi Kamata & Anna Paradiso Laurin

Äldre tiders klangideal och spelsätt står i centrum under säsongens sista klaverkonsert på Konstakademien då Steingraeber-flygeln rullas åt sidan för att lämna plats åt cembalo och klavikordet. Under konserten möter vi de stora svenska barockkompositörerna Heinrich Philip Johnsen, Joseph Martin Kraus och Johan Helmich Roman. Aftonens klavervirtuoser Mayumi Kamata och Anna Paradiso Laurin framför också musik av europeiska stilbildare som Couperin och Frescobaldi. Dan Laurin, en av vår tids ledande blockflöjtister, är ciceron under denna spännande resa genom barocken.

Program:

Johann Krieger (1651-1735): Præludium - Fantasia

Georg Böhm (1661-1733): Suite d-moll
Allemande - Courante - Sarabande - Gigue

Hinrich Philip Johnsen (1717-1779): Sonat nr 4 E-dur: *Allegro*

C. Ph. E. Bach (1714-1788): Rondo c-moll, Wq 59/4

Jean-Henri d'Anglebert (1629-1691): ur Troisième Suite
Prélude non mesuré, Allemande, Courante

François Couperin (1668-1733): La Tenébreuse - Allemande
- Les Baricades Mistérieuses - Vivement - Rondeau

Joseph-Nicolas-Panrace Royer (1705-1755): Le Vertigo

Arcangelo Corelli (1653-1713): ur Sonat op 5 nr 4: *Adagio - Allegro*

Johan Helmich Roman (1694-1758): Sonat V
Con spirito, (...), Lento, Vivace - Lento, Andante ad libitum

Joseph Martin Kraus (1756-1792): ur Sonat nr 2
Andante con Variazioni - Menuetto 1 & 2 - Larghetto - Andante - Adagio

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791):
Sonat i C-dur för fyra händer, K 19d
(Allegro) - Menuetto - Rondeau (Allegretto) - Adagio - Allegro

Den moderna flygeln är det nyaste skottet på ett träd av fantastiskt instrumentmakeri. Bakom varje flygel av Steinway eller Fazioli ligger en dynamisk dialog mellan tradition och förnyelse som har varit kännetecknande för branschen sedan Bartolomeo Cristoforis uppfinning ”Gravicembalo col piano e forte” omtalades för första gången 1711. Cristofori hade helt enkelt tagit en cembalodesign men försett den med en ny mekanik med klubbor – en princip som hållit sig fram till våra dagar. Utvecklingen fortsätter: för bara två år sedan presenterade pianisten Daniel Barenboim en modern flygel byggd av Chris Maene på vilken strängarna inte längre monterats korsvis över resonansbotten, men löper parallellt hela instrumentets längd. Samma princip har använts av instrumentmakare från tidernas begynnelse fram till 1900-talet men sedan övergivits; Barenboim förklarade, att han sett en flygel som tillhört Liszt och att sonoriteten helt enkelt var bättre. Förresten var Liszts favoritinstrument av märket Steingraeber. Firman har, efter många års slumrande tillvaro, åter börjat bygga instrument vilka idag klassas som något av det yppersta man kan spela på. Här, på Konstakademien, finns ett sådant instrument som används i Piano Visions exklusiva konsertserie.

Äldre tiders klavermakare använde inga ritningar för att konstruera sina instrument. Passare och linjal direkt på träet var det som gällde. Om man visste, att tonen F skulle ha en viss stränglängd (beroende på temperatur och strängens tjocklek) kunde man, med hjälp av en proportionslära som generade resten av måtten, räkna sig fram till en design. När äldre instrument restaurerats har man hittat märken efter passare och linjal jämte blyertsanteckningar på baksidan av resonansbotten utan att förstå betydelsen av detta; det är först nyare tiders forskningsrön som kommit med förklaringen.

I Sverige fanns redan under tidigt 1700-tal en inhemsk klavérproduktion av bra kvalitet, men det är först under senare delen av århundradet som en svensk design, byggd på vetenskapliga rön angående mensurer (stränglängder), slår igenom. Det svenska klavikordet är en helt egen utveckling av internationellt format, framförallt representerad av Pehr Lindholm, som definierar en

helt egen stil vad beträffar klavikorddesign. Hans instrument är betydligt större än sina föregångare, vilket möjliggör en större ton med rikare övertoner.

Cembalon har gjort en kometartad karriär under de senaste hundrafemtio åren. Till stor del beror detta på JS Bachs genombrott på konsertesträderna i modern tid – den enda karriär han någonsin gjort. I dag är de flesta cembalister pianister eller organister som emigrerat till en annan klangvärld utan att egentligen ändra teknik. En stor del av källmaterialet från 16-1700-talen beskriver speltekniker som fortfarande är okända för de flesta cembalister. Till denna kunskap hör exempelvis en helt annan fingersetting, vilket grundläggande ändrar artikulation och anslag. En av världens bästa cembalomakare bor i vårt land: Andreas Kihlströms instrument klingar idag på många kontinenter och är kända för sin fantastiska klangskönhet. Av de instrument som fortfarande används inom den klassiska musiken är tangentinstrumenten de som klangligt förändrats mest sedan de först introducerades. Om vi antar, att det finns en nära relation mellan en kompositörs verk och den klang han eller hon föreställer sig blir det desto viktigare för en interpret att förstå detta. Resonemang av typen ”om Bach hade känt till en steinway-flygel hade han föredragit denna framför cembalon eller klavikordet” vittnar därför om bottenlös okunskap.

Att bygga klavérintstrument har alltid varit ett high-tech-projekt, antingen instrumentmakaren har använt plektrum av kråkfjädrar, fisklim, vildsvinsborst-fjädringar eller kretskort; vårt program försöker visa tonsättarnas kärlek till ett instrument som i förening med fantastisk hantverksskicklighet och kunskap om akustik lett till underbar, klingande musik. Programmet ni ska lyssna till försöker slå en bro mellan tid och rum. Äldre tiders klangideal och spelsätt kommer förhoppningsvis att skapa nya referenser för den moderne lyssnaren och inspirera till fortsatt reflekterande. All musik är modern och nutida när den väl spelas. I programmet möter ni våldsamma känslor, intima reflektioner över liv och död, hisnande uppvisningar och svenskt vemod – känslor som enbart musiken kan förmedla, utan ord.

-- Dan Laurin

Om Mayumi

Mayumi Kamata är född i Japan men efter sin musikpedagogiska examen i piano flyttade hon till Europa för att utveckla sitt speciella intresse – barockmusik och cembalo. 1980 började hon studera cembalo vid Sweelinck Konservatoriet i Amsterdam för Anneke Uittenbosch och Ton Koopman vilket senare resulterade i konserter och inspelningar med Amsterdam Baroque Orchestra. Sedan 1985 är Mayumi Kamata bosatt i Stockholm och från 1992 är hon cembalolärare och instuderare vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Hon är en populär gästlärare och artist runt om i Europa som t.ex. vid Musikfestspiele Potsdam Sanssouci, Conservatorio i Salerno Italien, Early Music Festival in Brindisi Italien.

Om Anna

Anna Paradiso är född och uppvuxen i Bari i södra Italien. Hon har på kort tid etablerat sig som en framstående cembalist, klavikordist och barockorganist med en konsertverksamhet på prestigefyllda arenor och festivaler i Skandinavien och övriga världen.

Anna började sina studier vid konservatoriet i Bari i Italien och fortsatte sedan i Wien under ledning av Gordon Murray. Hon tog sin master vid Kungl. Musikhögskolan i Stockholm i samband med studier i Mayumi Kamatas klass. Parallellt med en musikalisk utbildning har Anna också bedrivit en akademisk utbildning i klassiska språk och litteratur vid Oxfords universitet. Under de senaste åren har Anna även ägnat sig åt forskning kring musikaliska källor, generalbas och historiska fingersettningar vilket hjälpt henne att utveckla och förfina stil och musikaliskt uttryck.

Våra samarbetspartners

Steingraeber & Söhne

Steingraeber & Söhne har levererat en fabriksny Concert Grand D-232 till konsertsalen på Konstakademien. Steingraeber & Söhne är ett exklusivt familjeföretag i Bayreuth som har en flygeltillverkning av endast 66 flyglar per år. Intresserade köpare får stå i kö för att köpa ett instrument. Företaget Steingraeber är historiskt mest kända för sin tillverkning av Franz Liszts favoritflygel under mitten av 1800-talet. Idag satsar företaget under sin ledare Udo Steingraeber på liten produktion av högsta kvalitet med hjälp av traditionsbärande hantverkare som växer in i företaget som unga och ofta stannar där hela yrkeslivet. Flygeln på Konstakademien är ett femårigt handbygge.

Toroton

Lajos Toró, konsert och pianotekniker med inriktning på service av akustiska pianon, konsert- och studioinstrument representerar, som återförsäljare, Steingraeber & Söhne.

Art of Sound KLM

Konserterna sänds live på internet av Art of Sound KLM - flexibla lösningar för ljud- och videoupptagningar. (www.artofsound.se)

Piano Street

Med sitt internationella kontaktnät bestående av över 200 000 medlemmar bistår Piano Street bl. a. med distribution av de streamade konserterna från Konstakademien.

First Hotel Reisen

Våra artister bor på First Hotel Reisen - ett förstklassigt hotell centralt i Stockholm, komfortabelt beläget i hjärtat av Gamla stan. Hotellet ligger vid vattnet, nära Kungliga

slottet och endast fem minuters promenad från Stockholms bästa shoppingområde. First Hotel Reisen är berömt för sin höga servicenivå och snygga kombination av klassisk inredning och modern design.

Mowys Byrå

Programboken är tryckt av Mowys Byrå - en grafisk produktionsbyrå för tryck & webb med printtjänster och smarta lösningar för mässa och event.

Riksförbundet Unga Musikanter

Pianomusik för unga samt *Masterclasses* genomförs med stöd från föreningen RUM.

Kulturskolan Stockholm

"Intresset för att spela piano själv och tillsammans med andra är stort, och den stora och intressanta pianorepertoaren attraherar och fascinerar både pianister och lyssnare. Det är mycket givande och utvecklande för våra elever i Kulturskolan Stockholm att få ta del av levande pianomusik genom denna konsertserie."

-- Lise-Lotte Axelsson, Enhetschef på Kulturskolan Stockholm

Biljetter

Vuxen: 200kr

Barn/ungdom/student: 100kr

Plus: 300kr (*reserverad sittplats centralt i konsertlokalen samt kaffe & kaka eller ett glas vin i pausen*)

Masterclass: 100 kr (Barn/ungdom/student gratis)

Biljettbokning:

www.pianovisions.se/biljettbokning

Biljetter säljs även vid entrén innan konserten.

Aktuell information

Nyhetsbrev via e-post:

www.pianovisions.se/nyhetsbrev

Följ Piano Visions:

www.facebook.com/pianovisions

www.instagram.com/piano_visions

Livestreaming & videoarkiv

Konserterna direktsänds genom streaming på internet:

www.pianovisions.se/direkt

Videoarkiv med material från tidigare konserter:

www.pianovisions.se/videoarkiv

Om Piano Visions

Piano Visions är en förening med syfte att tillgodose och stimulera intresset för levande framförd pianomusik. Föreningen arrangerar sedan 2014 konsertserier med svenska och internationella pianister i Stockholm, Boden och Flen. Piano Visions arrangerar även konserter och workshops för barn och ungdomar i syfte att på lång sikt berika vår uppväxande generation och inspirera till ett liv med musik och konst. Initiativtagare och projektledare är Stefan Bojsten, pianist och professor vid Kungl. Musikhögskolan och Johan Sandback, pianist, pianopedagog och grundare av webbplatsen Piano Street.

Läs mer om konsertserien och föreningen Piano Visions på: www.pianovisions.se

Tack

Vi vill tacka Barbro Ochers stiftelse Pro Suecia, Brainheart Music och Karl-Otto Bonnier för ekonomiskt stöd till konsertserien.

Ett speciellt tack även till Konstakademiens intendent Elisabeth Alsheimer Evenstedt för stor generositet och gott samarbete.

Piano As Art

Omslagets baksida och bilden på sidan 3 är hämtade från konstprojektet *Piano As Art* av Penny Putnam and Shauna Holiman. Läs mer på www.pianoasart.com

---

Alla konserter och masterclasses äger rum på Konstakademien i Stockholm, Fredsgatan 12 (bredvid Rosenbad).

Instrument: Steingraeber & Söhne Concert Grand D-232

Pianotekniker: Tore Persson och Östen Häggmark

Programtexter: David Wörn och artisterna själva

Ljudteknik/streaming: Leonardo Wehlander

Produktionsassistenter: Olga Tomilina & Leo Gavel

Producenter: Stefan Bojsten & Johan Sandback

Copyright © Piano Visions - Första upplagan, september 2017

Piano Visions

säsongen 2017/2018

Per Tengstrand

Lördag 23/9 2017 16.00: Pianoafton i Flen

Söndag 24/9 2017 16.00: Pianoafton på Konstakademien

Gloria Campaner

Lördag 4/11 2017 13.00: Masterclass på Konstakademien

Söndag 5/11 2017 16.00: Pianoafton på Konstakademien

Mats Widlund

Söndag 26/11 2017 16.00: Pianoafton i Flen

Torsdag 30/11 2017 19.00: Pianoafton i Boden

Söndag 10/12 2017 16.00: Pianoafton på Konstakademien

Zlata Chochieva

Lördag 20/1 2018 13.00: Masterclass på Konstakademien

Söndag 21/1 2018 16.00: Pianoafton på Konstakademien

Inese Klotina

Söndag 18/2 2018 16.00: Pianoafton i Flen

Torsdag 22/2 2018 19.00: Pianoafton i Boden

Lördag 24/2 2018 13.00: Masterclass på Konstakademien

Söndag 25/2 2018 16.00: Pianoafton på Konstakademien

Bengt Forsberg

Lördag 17/3 2018 15.00: Masterclass på Konstakademien

Söndag 18/3 2018 16.00: Pianoafton på Konstakademien

Mayumi Kamata & Anna Paradiso Laurin

Söndag 15/4 2018 16.00: Pianoafton i Flen

Söndag 22/4 2018 16.00: Pianoafton på Konstakademien

www.pianovisions.se

